

Zitting 2003-2004

10 december 2003

BEKNOPT VERSLAG

VERGADERING

INHOUDSOPGAVE

Actuele vragen

- van de heer Eddy Schuermans (Nieuw telefoniecontract bij de Vlaamse Gemeenschap)
met antwoord van minister-president Bart Somers 3
- van de heer Filip Dewinter (Verklaringen van de minister-president over de illegalen en
asielzoekers in Antwerpen-Noord)
met antwoord van minister-president Bart Somers 3
- van de heer Bart de Smet (Instructies voor het opstellen van de gemeentebegrotingen)
met antwoord van minister Gilbert Bossuyt 4
- van de heer Dirk Holemans (Roetfilters voor de nieuwe harmonicabussen in Antwerpen)
met antwoord van minister Gilbert Bossuyt 5
- van de heer Stefaan Platteau (Onderzoek inzake het verband tussen sociale positie en
verplaatsingsgedrag)
met antwoord van minister Gilbert Bossuyt 6
- van de heren Christian Verougstraete en Jacky Maes (Vangstquota voor tong en schol)
met antwoord van minister Ludo Sannen 6

Interpellaties (Regl. Art. 77)

- Nieuwe bevoegdheden inzake wapenexport
(Sprekers : de heren Luc Van den Brande, Kris Van Dijck, Guy Sols, Johan Malcorps, Francis Vermeiren, Karim Van Overmeire, Frans Ramon, Jan Roegiers, André-Emiel Bogaert, en minister Patricia Ceysens) 7
- Met redenen omklede moties 16

Voorstellen van resolutie

- Voorstellen en algemene aanbevelingen uit het Jaarverslag 2002 van de Vlaamse Ombudsdienst
 - Bespreking 16
(Sprekers : de heer Jos Geysels, verslaggever, en mevrouw Mieke Van Hecke)
- Actieplan van de Staten-Generaal van Burgemeesters en Schepenen Halle-Vilvoorde
 - Bespreking 16
(Sprekers : de heren Guy Sols, verslaggever, Etienne Van Vaerenbergh, Francis Vermeiren, Joris Van Hauthem, Eric Van Rompuy, Christian Van Eyken en Stefaan Platteau)

Expertcommissie voor overheidscommunicatie

- Benoeming van de leden 19

Regeling van de werkzaamheden 20

Voorstellen van resolutie

- Voorstellen en algemene aanbevelingen uit het Jaarverslag 2002 van de Vlaamse Ombudsdienst
 - Hoofdelijke stemming 20
- Actieplan van de Staten-Generaal van Burgemeesters en Schepenen Halle-Vilvoorde
 - Hoofdelijke stemming 20

Regeling van de werkzaamheden 20

Aanwezig 20

Afwezig met kennisgeving 21

Afwezig zonder kennisgeving 21

VERGADERING VAN WOENSDAG 10 DECEMBER 2003

Voorzitterschap van de heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter

– *De vergadering wordt geopend om 14.05 uur.*

ACTUELE VRAGEN

Nieuw telefoniecontract bij de Vlaamse Gemeenschap

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Schuermans tot de heer Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de afhandeling van de procedure voor een nieuw telefoniecontract bij de Vlaamse Gemeenschap.

De heer Eddy Schuermans : Over het nieuwe telefoniecontract bij de Vlaamse Gemeenschap zijn er al diverse gesprekken gevoerd. Vorige maand leek het erop dat het contract met Belgacom over de toekenning van vaste telefoniediensten rond was.

Intussen blijkt dat men aan de verschillende gegadigden gevraagd heeft om hun bod te verlengen tot het einde van dit jaar. Tevens heeft men Telenet gevraagd om het huidige contract met maximaal 9 maanden te verlengen, terwijl het eigenlijk op 15 december afloopt. Dat is toch wel erg lang. De procedure loopt immers al sinds oktober 2002. Men moet de vereiste procedures volgen. Het spreekt voor zich dat, gezien het aandeel van het Vlaamse Gewest en de intercommunales in Telenet, dit een symbooldossier is.

Hoe komt het dat deze procedure zo lang aansleept ? Praat men niet langer met één exclusieve partner ?

Verschillende bidders hebben, in de loop van de procedure, hun bod financieel en technisch aangepast. Dit is niet onlogisch. Sinds oktober 2002 is de markt immers sterk gewijzigd. Men kan zelfs spreken van een prijserosie. In die zin zullen we er misschien nog voordeel uit halen dat we zo lang gewacht hebben. Mag ik er echter van uitgaan dat alle bidders aanpassingen aanbrachten in hun bod ? Mag ik er verder ook van uitgaan dat men, bij de uiteindelijke toekenning, enkel rekening zal houden met het uiteindelijke bod ?

Minister-president Bart Somers : Ik zal antwoorden in plaats van minister Van Grembergen, die zich om gezondheidsredenen laat verontschuldigen.

We hebben dezelfde uitgangspunten. Enerzijds is Telenet van strategisch belang voor de Vlaamse Gemeenschap en de regionale verankering. Anderzijds moeten we ook oog hebben voor een Europees en Vlaams juridisch kader. We moeten ons aan bepaalde regels houden.

Op 5 december heeft de inspectie van Financiën een advies geformuleerd. Dat zal toegevoegd worden aan het bestaande dossier. Op basis daarvan zal de ministerraad nu vrijdag een beslissing nemen.

Dit dossier heeft al zo lang aangesleept omdat het om een moeilijk, complex dossier gaat. De besprekingen verlopen niet altijd van een leien dakje. Men moet immers komen tot sluitende afspraken.

Verder moet men er ook voor zorgen dat men, binnen het bestaande juridische kader, alle mogelijkheden gebruikt heeft om tot een correcte beslissing te komen. Zowel Telenet als Belgacom werden gecontacteerd voor een maximaal 9 maanden durende verlenging van het contract. De Vlaamse regering wil echter geen 9 maanden meer wachten en zal dus eerstdaags een beslissing nemen.

De heer Eddy Schuermans : Uiteraard moet men de procedures respecteren. Men moet ze voor iedereen op dezelfde manier toepassen. Ik ga er dan ook vanuit dat men, bij een uiteindelijke beslissing, rekening houdt met alle elementen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Verklaringen van de minister-president over de illegalen en asielzoekers in Antwerpen-Noord

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Dewinter tot de heer Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de verklaringen van de minister-president betreffende de illegalen en asielzoekers in Antwerpen-Noord.

De heer Filip Dewinter : Maandag ontving u een aantal vertegenwoordigers van bewonersgroepen en winkeliersverenigingen uit de symboolwijk Antwerpen-Noord op uw kabinet. Deze vertegenwoordigers formuleerden heel wat klachten in verband met huisvesting, asielzoekers en illegalen.

U hebt er zich wat gemakkelijk vanaf gemaakt. U verklaarde immers dat u uw voorganger, de huidige federale minister van Binnenlandse Zaken Patrick Dewael, zou contacteren om een en ander te regelen. Verder meent u dat asielzoekers verplicht moeten worden om zich te vestigen in de gemeenten waar ze zijn ingeschreven. Dit is een vrijblijvende verklaring. Als Vlaams minister-president beschikt u immers over te weinig mogelijkheden om hier concreet iets aan te doen.

Wanneer zal u federaal minister van Binnenlandse Zaken Dewael contacteren ? Welke desiderata zal u formuleren ? Hoe concreet wenst u te zijn ? Wat denkt u te bereiken ?

Ik had ook graag gezien dat de Vlaamse minister van Binnenlandse Zaken een aantal maatregelen zou nemen. Minister Van Grembergen is tenslotte ook de toezichthouder over de Vlaamse steden en gemeenten. Indien hij een beetje creatief is, heeft hij mogelijkheden om de druk op de ketel te houden. In Antwerpen weigert de burgemeester om over te gaan tot een actieve opsporing van de illegalen. Minister Van Grembergen moet toch een aantal maatregelen kunnen uitvaardigen ?

Wat denkt minister-president Somers van het Rotterdamse model ?

Minister-president Bart Somers : Ik heb inderdaad een gesprek gehad met enkele bewoners van Antwerpen-Noord en iemand uit het stadsbestuur. Naar mensen die willen investeren in een leefbaarder wijk moet de Vlaamse regering aandachtig luisteren, al was het maar omdat wij ook inzicht moeten hebben in de lokale problemen. Omdat Vlaanderen bevoegd is voor huisvesting, sociale tewerkstelling, infrastructuur en stedenbeleid, kunnen wij de leefbaarheid in Antwerpen-Noord bovendien mee helpen verbeteren. Het asielbeleid is echter een federale aangelegenheid. Het zal er dus op aankomen alle beleidsniveaus gecoördineerd te laten werken.

Ik ben ervan overtuigd dat de lokale overheid het initiatief moet nemen en trekken. De hogere overheden moeten inspelen op de lokale plannen. Ik heb de indruk dat het Antwerpse stadsbestuur bereid is zijn nek uit te steken. De Vlaamse regering speelt daar traditioneel op een constructieve manier op in.

De samenwerking tussen Antwerpen, de Vlaamse overheid en de federale overheid kan wellicht beter. Het asielbeleid is een federale aangelegenheid. De kern van het probleem is de opeenstapeling van kansarmoede. Vroeger hebben we de problemen altijd proberen op te lossen door het aanbod voor de kansarmen te verhogen. Maar we moeten tegelijk streven naar een betere sociale mix. We moeten investeringen doen die de middenklasse aantrekken en ervoor zorgen dat iedereen zijn verantwoordelijkheid neemt. Het spreidingsplan kan inderdaad beter.

De Vlaamse regering staat open voor elk constructief gesprek met het stadsbestuur. Mocht men twijfelen of de federale overheid dat ook wil, dan ben ik altijd bereid om te bemiddelen. De problemen in Antwerpen-Noord die veroorzaakt worden door de kansarmoede, de grote groep illegalen en asielzoekers kunnen alleen door Antwerpen, Vlaanderen en België samen opgelost worden.

De heer Filip Dewinter : Ik had eigenlijk een concreter antwoord verwacht. Hoe zal men asielzoekers verplichten te wonen in de gemeente van het OCMW waaraan ze worden toegewezen ? Want volgens minister Arena geldt het absolute vestigingsrecht ook voor asielzoekers.

Minister-president Somers lijkt bereid de toestroom van kansarmen en steuntrekkers in bepaalde wijken te stoppen. Hij pleit immers voor een betere sociale mix. Is hij voorstander van het Rotterdamse model of kiest hij voor andere middelen ? De heer Van Peel, Antwerps CD&V-schepen is uitdrukkelijk voorstander van het Rotterdamse model.

Minister-president Bart Somers : De heer Dewinter en ik zijn het eens over de doelstelling : gettowijken vermijden. Alleen zijn wij het niet eens over de manier waarop we die doelstelling willen bereiken. Ik geloof in de combinatie van positieve acties en iedereen voor zijn verantwoordelijkheid plaatsen. Misschien moeten we kortader optreden dan vroeger, maar iemand verbieden te wonen waar hij wil gaat te ver.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Instructies voor het opstellen van de gemeentebegrotingen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Smet tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de bijkomende omzendbrief van de minister met instructies voor het opstellen van de gemeentebegrotingen. Minister Bossuyt zal op deze vraag antwoorden.

De heer Bart De Smet : Ongeveer een jaar geleden beloofde premier Verhofstadt ervoor te zorgen om de gemeenten en de steden te compenseren voor het verlies van inkomsten aan dividenden. Op basis van die belofte stelde minister Van Grembergen in een rondzendbrief dat de gemeenten en steden konden doen alsof er niets was gebeurd en ongewijzigd de inkomsten van de dividenden in de begroting voor 2003 konden inschrijven.

Een jaar later is er opnieuw een rondzendbrief van minister Van Grembergen waarin staat dat gemeenten en steden de compensaties opnieuw voor twee derden in de begroting voor 2004 kunnen inschrijven. Er is immers een akkoord dat in de programmawet wordt ingeschreven dat er compensaties zullen gebeuren. De Vlaamse regering zet de gemeenten en steden dus voor de tweede keer op rij aan tot onbehoorlijk bestuur.

Op basis van de rondzendbrief van 2002 hebben 80 gemeenten de inkomsten van de dividenden onverminderd ingeschreven. Vandaag beseffen ze dat ze het geld niet zullen zien. Welke zekerheid heeft de minister dat de Vlaamse gemeenten en steden niet opnieuw met een kluitje in het riet worden gestuurd ?

Minister Gilbert Bossuyt : Van de 308 Vlaamse steden en gemeenten hebben er maar 80 de inkomsten van de dividenden in hun begroting voor 2003 ingeschreven. De liberalisering van de energiemarkt speelt een belangrijke rol in de financiën van de steden en gemeenten.

De Vlaamse regering is bekommerd om het lot van de steden en gemeenten en heeft er bij de federale regering op aangedrongen om beloften te doen. Er zijn diverse overlegvergaderingen geweest met de gewesten, de gemeenschappen en de federale regering. Die laatste heeft beloofd om door middel van de Elia-heffing tegemoet te komen aan de gederfde inkomsten. Het gaat om ongeveer 172 miljoen euro.

Momenteel informeert de Vlaamse regering de steden en de gemeenten zo goed mogelijk. De heffing is in de programmawet opgenomen en de Financieringswet wordt in die zin gewijzigd. Tegelijkertijd manen we de steden en gemeenten aan om voorzichtig te zijn.

De heer Bart De Smet : Al had maar één gemeente de dividendeninkomsten ingeschreven, dat was er nog altijd één te veel. Het minste dat we van de Vlaamse regering mogen verwachten, is dat ze het goede voorbeeld geeft. De minister heeft geen antwoord gegeven. Hij heeft geen zekerheid. We zijn al een keer bedrogen. Vandaag staan we even ver. CD&V is er allerminst gerust over de situatie.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Roetfilters voor de nieuwe harmonicabussen in Antwerpen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Holemans tot de heer Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over roetfilters voor de nieuwe harmonicabussen van De Lijn voor Antwerpen.

De heer Dirk Holemans : We staan voor een grote uitdaging op het vlak van het milieu. Als België de Kyoto-norm wil halen, moeten er extra inspanningen worden gedaan. Een van de belangrijkste punten is het aanpakken van het verkeer, meer bepaald automobilisten ertoe aanzetten om over te stappen naar het openbaar vervoer.

De beslissing om voor Antwerpen 130 nieuwe harmonicabussen aan te kopen is uitstekend, maar het is absurd om die niet van het begin af uit te rusten met roetfilters. Op die manier kan de uitstoot van fijne deeltjes en koolstofdioxide immers sterk worden verminderd. Het is onbegrijpelijk dat men roetfilters plaatst op de oude bussen, maar niet op de nieuwe. Voelt de minister zich niet geroepen om de nieuwe bussen uit te rusten met roetfilters ?

Minister Gilbert Bossuyt : Men is momenteel inderdaad bezig met het plaatsen van roetfilters op de oude motoren. Momenteel zijn 760 roetfilters geplaatst op een totaal van 1880 bussen. De nieuwe bussen zijn uitgerust met motoren die minder vervuילend zijn. VITO is dat momenteel aan het onderzoeken. We wachten de resultaten van dat onderzoek af. Dan kan worden beslist welk soort roetfilter nodig is. Bij de volgende bestelling kan men daarmee dan rekening houden.

De heer Dirk Holemans : Ik ben blij dat men er bij de volgende bestelling rekening mee zal houden om de bussen met roetfilters uit te rusten. Ik ben benieuwd wanneer dat zal zijn. Blijkbaar moeten de bussen eerst rijden om te kunnen onderzoeken hoe vervuילend ze zijn. Het is logisch om dat te onderzoeken vooraleer ze op de weg komen.

Minister Gilbert Bossuyt : Het betreft een nieuwe generatie bussen, die getest moeten worden. Het is belangrijk dat de roetfilters verder geplaatst worden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Onderzoek inzake het verband tussen sociale positie en verplaatsingsgedrag

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Platteau tot de heer Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de beleidsreactie van de minister op de conclusies van een onderzoek inzake het verband tussen sociale positie en verplaatsingsgedrag.

De heer Stefaan Platteau : Een onderzoek van de Provinciale Hogeschool Limburg over mobiliteit komt tot merkwaardige resultaten. In Vlaanderen zou 86 procent van de gezinnen over een auto beschikken. Het rijgedrag en de mobiliteitskenmerken verschillen per regio. Personen tussen 35 en 44 jaar rijden het meest, 65-plussers blijven meer thuis. Hoger geschoolden rijden het grootste aantal kilometers. Dat doet de onderzoekers besluiten dat er een vervoersarmoede bestaat. Vrouwen en mannen brengen gemiddeld evenveel uren in de auto door, maar mannen leggen meer kilometer af en zitten vaker achter het stuur.

Zijn die cijfers realistisch en conform de gegevens van het kabinet ? Zo ja, wat zijn de conclusies van de minister ? Zal hij maatregelen nemen om een en ander te corrigeren ?

Minister Gilbert Bossuyt : De onderzoeksresultaten zijn pas vanmorgen voorgesteld. Een aantal jaren geleden is aangetoond dat mensen met een hoger inkomen meer gebruik maken van de mogelijkheden van de gezondheidszorg. Hier speelt een gelijkaardig mechanisme.

De Vlaamse regering heeft steeds het bestaan van vervoersarmoede erkend. Dat was trouwens een van de uitgangspunten van het decreet over de basismobiliteit. Door dat decreet zal voor alle mensen, zeker in steden, binnen de drie jaar basismobiliteit gegarandeerd zijn. Op die manier zullen ook mensen zonder transportmiddelen kunnen deelnemen aan alle aspecten van het maatschappelijk leven. De middelen daarvoor zijn in de begroting 2004 opgenomen.

De heer Stefaan Platteau : Uw antwoord stelt me tevreden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vangstquota voor tong en schol

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Verougstraete en de heer Maes tot de heer Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over het voorstel van de Europese Commissie om de vangstquota voor tong en schol verder te beperken en de gevolgen hiervan voor de Vlaamse visserijsector.

De heer Christian Verougstraete : De Europese Commissie is van plan om strengere vangstquota voor schol en tong in te voeren. Zestig procent van het inkomen van de Vlaamse vissers komt uit de vangst van die vissoorten. Dat heeft daarenboven een invloed op de vangst van andere vissoorten die samen met schol en tong gevangen worden. Kortom, de strengere quota zijn een catastrofe en kunnen zelfs het einde van de Vlaamse visserij betekenen.

Zal de minister ijveren tegen dergelijke beperkingen, zoals hij trouwens beloofd heeft bij een bezoek aan de vismijn van Oostende ? Wat is zijn standpunt ? Zal hij het hard spelen op de bijeenkomst van de Europese ministers van Visserij ?

De heer Jacky Maes : Vandaag is er een actiedag van de Europese vissers tegen de voorstellen van de Europese Commissie. De visserijsector denkt dat de quotacommissie het voortbestaan van de sector niet waarborgt en is het daarenboven beu om massa's dode vissen, die niet of beperkt mogen gevangen worden, terug in zee te moeten gooien. De twee wetenschappelijke commissies die over de quota adviseren, stellen overigens zelf dat de cijfers niet wetenschappelijk gefundeerd zijn.

De minister heeft gezegd dat we gestraft worden omdat er nog 130 vissersboten varen. In een resolutie uit 1996 is de onderbouw echter vastgesteld op 125 vaartuigen.

Wetenschappers zeggen dat het hoog tijd is om op te treden, zoniet ontstaat er een ecologisch kerkhof. Anderzijds waarschuwt de visserijsector voor een sociaal-economisch kerkhof. De minister denkt dat het wel zal loslopen en dat het mogelijk is om de tongquota te verhogen. Op welke wetenschappelijke studies is die uitspraak gebaseerd ? Hoe kan dat gecombineerd worden met duurzame visserij ?

Minister Ludo Sannen : De visserijsector denkt inderdaad dat de quota van de Europese Commissie het voortbestaan van de sector in gevaar brengt. Vrijdag, de dag na de bekendmaking van het voornemen van de Europese Commissie, heb ik de administratie, het wetenschappelijk departement en de vissers samengeropen om te bepalen hoe Vlaanderen kan reageren. Ik heb nog geen uitspraken gedaan over de mogelijke correcties.

Men vraagt mij of ik hard zal optreden ten aanzien van Europa. Mijn doel is natuurlijk het optrekken van de quota voor Vlaanderen, maar hard roepen heeft geen zin. We moeten de juiste strategie kiezen in deze zaak waar de manier van besluitvorming er een is van gekwalificeerde meerderheden. Dit is geen zaak van eigen profilering door harde stellingen, maar van overleg en actie samen met andere landen die het voortbestaan van de visserij ook bedreigd zien door deze nieuwe quota.

Het voorstel van de van onze Commissie is gebaseerd op een onderzoek met input van data die een totaal overzicht geven van de aanvoer van vis, en dat een voortbestaan op lange termijn wil garanderen, want is uiteraard ook onze zorg.

De Europese Commissie echter gaat uit van een multispeciesbenadering : wie tong wil vangen, vangt automatisch ook schol en waarschijnlijk kabeljauw en enkele andere soorten, waardoor de quota voor verschillende soorten naar beneden gehaald worden, ook al is er maar één soort bedreigd. Zo worden de quota voor tong mee naar beneden gehaald om de schol te beschermen, ook al is de tong op zich niet bedreigd. De

multispeciesbenadering houdt ook geen rekening met de teruggooi. De cijfers kunnen dus in vraag gesteld worden.

Vanuit ons eigen departement beschikken we over gegevens over de nog grote aanwezigheid van tong, en weten we dat men in bepaalde gebieden schol kan vangen zonder tong te vangen; tong vangen zonder schol mee op te vissen kan nergens.

De visserij vanuit Vlaanderen concentreert zich vooral op twee visgebieden : de Keltische en de Ierse Zee. Willen we de quota naar omhoog halen moeten we ons op die twee gebieden fixeren.

Dit is een moeilijke evenwichtsoefening. Duurzame landbouw combineert de ecologische, de economische en de sociale aspecten. Die oefening zullen we ook in Vlaanderen moeten doen. We mogen niet kortzichtig zijn en ons enkel om het economische of enkel op het ecologische fixeren.

Er moet een voldoende kritische massa van boten op zee gehouden worden : anders lopen we het risico dat visserij alleen nog folklore is. De economische factor moet overeind gehouden worden.

De mogelijkheden aan economische maatregelen zijn schaars. We zitten net boven het referentieniveau, zodat we vernieuwing en modernisering niet direct mogen ondersteunen. Ondersteuning van de exploitatie is sowieso niet toegelaten. Om terug onder het referentieniveau te komen zouden we de slooppremie terug in voege kunnen brengen. Daardoor zouden mensen die het niet meer zien zitten op een economisch verantwoorde wijze met de visserij kunnen stoppen. Dit zou licht op groen zetten voor subsidies voor de modernisering van de vloot.

We zoeken naar een oplossing die de duurzaamheid van de visserij overeind houdt.

De heer Jacky Maes : Ik heb er alle vertrouwen in dat er inderdaad een oplossing zal komen. Maar ik meen dat de ondergrens van 125 vissersboten een absolute ondergrens is.

Het gaat slecht in de visserij, maar in de Oostendse Vismijn wordt 7,5 miljoen euro geïnvesteerd. Dat is een slecht signaal. Dat men aan de ene kant de visquota om ecologische redenen naar beneden haalt en aan de andere kant zoveel investeert is toch een grote contradictie ?

De heer Christian Verougstraete : Ik neem er nota van dat de minister een strategische opstelling zal innemen op de aanstaande bijeenkomst van de ministers van Visserij.

Minister Ludo Sannen : Een vismijn is een economische actor in het geheel, maar er wordt niet alleen vis aangevoerd die wij als Belgen vangen. Er komen bijvoorbeeld ook heel wat Ierse boten. In die zin is de subsidiëring van de vismijn niet contradictorisch met de afbouw van de quota.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

INTERPELLATIES (*Regl. Art. 77*)

Nieuwe bevoegdheden inzake wapenexport

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde interpellaties van de heer Luc Van den Brande tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en e-government, over de uitoefening van de nieuwe bevoegdheden inzake wapenexport en van de heer Kris Van Dijck tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en e-government, over de uitoefening van de nieuwe bevoegdheden inzake wapenexport.

De heer Luc Van den Brande : In 1991 werd gesproken over institutionele atoombommen en werd de toenmalige regering uit haar verband gerukt op basis van principiële en morele bezwaren. Twaalf jaar later ging men, omdat er paarse federale regering tot stand moest komen, in op een oekaze van de Partij Socialiste

om zo een vrijgeleide te krijgen voor de wapenexport van Waalse zijde.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Niet alleen de PS, maar ook Bert Anciaux drong erop aan de bevoegdheidstransfer tot stand te laten komen, omwille van de pacifistische traditie van Vlaanderen. Er was dus een bondgenootschap tussen de PS en de heer Anciaux.

Binnen de 14 dagen na de afronding van het federale regeerakkoord moest aan deze regionalisering goedkeuring gegeven worden. Wij hebben ons daartegen uitgesproken omdat regionalisering altijd een instrument moet zijn om een inhoudelijk doel te dienen en beter beleid tot stand te brengen, maar ook omdat wij menen dat problemen al mensenrechten en conflictpreventie federaal moeten blijven.

De hele zaak was niet alleen een vrijgeleide voor de PS; er zat nog meer achter. Er speelde ook een bongenootschap mee tussen de PS en de liberale familie in Noord en Zuid. Vandaag is de federale minister van Buitenlandse Zaken Michel, de federale premier Verhofstadt, de Vlaamse minister-president Somers en de Vlaamse minister voor deze materie Ceysens. Wat zijn de politieke filiaires voor de basis van de politieke besluitvorming op dit ogenblik ?

Deze regeling is volledig amateuristisch. Ofwel gaat het om een schijnregionalisering waarbij de licenties voor wapenexport wel gewestbevoegdheid zijn maar waarbij de dossiers eigenlijk beheerd worden op federaal niveau, ofwel is de regionalisering echt.

Maar in het laatste geval had men daarvoor een decretale basis moeten leggen en zou men daartoe over de nodige instrumenten en de juiste mensen hebben moeten beschikken.

In de nota aan de Vlaamse regering die heeft geleid tot de bevoegdheidsaanduiding van mevrouw Ceysens, staat dat er onmiddellijk moet worden gezorgd voor een eigen instrumentarium en voor een eigen decreet indien er geen formeel akkoord is tussen het Vlaamse en het federale niveau. Dat is zeer merkwaardig.

De Vlaamse regering heeft ervoor gekozen om gedurende een korte overgangperiode de input te laten geven door het federale niveau. Ik vraag me af hoe deze dossiers worden ingeleid. Tot op heden is er immers geen protocol met de federale regering. Men verwijst naar het algemene samenwerkingsakkoord tussen het gewestelijke en het federale niveau, dat kadert in de expliciete buitenlandse bevoegdheden van de gewesten inzake het buitenlands beleid en dat tot stand is gekomen in het kader van het Sint-Michielsakkoord. Nochtans kan dat op zich niet gebruikt worden om de federale ambtenaren te gelasten met een aantal opdrachten.

Dan zijn er twee mogelijkheden. Ofwel dringt u er bij de federale regering op aan dat ze werk zou maken van een dergelijk protocol. Het federale beleidsniveau heeft zich hiermee evenwel nog niet akkoord verklaard. Ofwel had u moeten specificeren dat u wilde werken met het algemene samenwerkingsakkoord.

Er is echter geen enkele overheveling van mensen of van knowhow. Paradoxaal genoeg zijn het nu Franstalige ambtenaren van de federale overheidsdienst Contingenten en Vergunningen die de technische dossiers aanbrengen inzake wapenlicenties voor Vlaanderen.

Wat heeft men beoogd met deze regionalisering ? De dossiers worden niet ingediend bij de Vlaamse regering, maar bij de federale dienst Economie, Contingenten en Vergunningen. Vandaar gaan ze naar uw kabinet, dat vraagt in welke mate er een advies kan worden gegeven door de administratie Buitenlands Beleid van de Vlaamse administratie. Dan gaan de dossiers terug naar de minister en dan stopt het verhaal.

Gaat het hier om een echte regionalisering of om een schijnregionalisering ? Heel de procedure wordt immers geleid door federale ambtenaren. Ook op dit punt wordt geen rekening gehouden met de beslissing van eind augustus dat er, net zoals op het federale niveau, een cel zou zijn met technische deskundigen en met deskundigen inzake mensenrechten.

De vertegenwoordigers van CD&V zijn realisten. We weten dat de uitrusting die wordt geproduceerd ook tot iets zal dienen. We vragen niet dat elke ontwikkeling van nieuwe technologie zou worden stopgezet. We menen wel dat deze bevoegdheid op een ernstige manier moet worden opgenomen.

Dat is niet mogelijk in een vacuüm, zonder duidelijke criteria. Inzake de in- door- en uitvoer van wapens zijn er drie categorieën van wapens : de landen die onder internationaal embargo liggen, de landen van de EU en de NAVO en de problematische landen waar men met grote omzichtigheid tot beslissingen moet komen.

Enkele dagen geleden heb ik duidelijkheid gevraagd over de manier waarop de minister en de Vlaamse regering omgaat met deze dossiers. Er moet een dubbele toets zijn: de economische aanbreng van de dossiers en de criteria die moeten gehuldigd worden inzake de Europese en de internationale codes.

De minister zal uiteraard antwoorden dat ze de Europese en de internationale code toepast. Op het ogenblik dat de regulariseringswet in de federale kamers werd besproken, luidde het advies van de Raad van State evenwel dat men niet automatisch gebonden is door de Europese en internationale regels. In de senaatsbespreking rees dan ook de vraag waarom er geregionaliseerd wordt als iedereen toch dezelfde criteria hanteert.

De heer Philippe Moureaux antwoordde daarop dat we uiteraard gebonden zijn door de Europese en internationale afspraken. Het Waals gewest wil echter de regionalisatie omdat het op zijn eigen wijze aan exportlicenties wil doen, bevrijd door de lastige mensen van het noorden die zich met alles bemoeien en die de Waalse werkgelegenheid kapot willen maken.

Dat is niet ons objectief. Wij menen wel dat een regering die zich ernstig neemt, wat meer zou moeten communiceren over de onderwerpen die wat moeilijker liggen. De wapenlicenties zijn daarvan een goed voorbeeld. Bij gebrek aan afspraken op het federale niveau heeft de Vlaamse regering tot op vandaag geen enkel initiatief genomen, behalve dan een voorstel inzake een vredesinstituut.

Wij menen dat er rekening moet worden gehouden met criteria die te maken hebben met mensenrechten, met de internationale gemeenschap en met conflictpreventie. Ik heb dan ook tien vragen voor de minister.

Welke criteria hanteert de minister voor het afleveren van licenties, inzonderheid voor de derde groep van landen die goed is voor dertig procent van de licenties, namelijk de problematische landen. Verloopt de behandeling van de dossiers zoals ik het daarnet heb beschreven ? Gaat de lijst van beslissingen terug naar de administratie of blijft ze op het kabinet van de minister ? Spelen de federale ambtenaren en de diplomaten ook het vertrouwelijke deel door van de landenfiches betreffende de situatie van de mensenrechten ? Dit onderdeel is immers essentieel in de besluitvorming. Welke beslissingen werden er al genomen ? Welke lijsten heeft de minister al overgemaakt aan de andere ministers van de regering en wanneer is dat gebeurd ? Ik denk dat de minister pas na aandringen van verschillende andere ministers lijsten heeft vrijgegeven. Het antwoord op deze vraag is belangrijk om te weten in welke mate de andere ministers dekking kunnen geven aan deze besluitvorming.

Waarom werd er, naar analogie met de andere gewestregeringen, geen ministerieel comité opgericht ? U alleen heeft de bevoegdheid. In tegenstelling tot de federale regering met haar consensusregeling, moet de Vlaamse regering rekening houden de consensusregeling en de collegialiteit. Ofwel zijn de andere ministers volledig geïnformeerd ofwel zijn ze dan niet. Hoe konden ze dan instemmen met dit dossier als ze, op basis van gedeeltelijke informatie, een oordeel moesten vellen ?

Hoe zal u omgaan met de, door de EU opgelegde, meldingsplicht ?

Wat is de houding van de regering over de mogelijke oprichting van een vredesinstituut ? Uiteraard zijn de christen-democraten voorstander van een vredesinstituut. Een dergelijk instituut moet echter een correcte plaats krijgen in het besluitvormingsproces en mag niet de volledige beslissingbevoegdheid krijgen. Waar is het toetsingselement ? Welke plaats geven we aan het vredesinstituut ?

Ik ben er ten slotte van overtuigd dat u, bij gebrek aan criteria, op voor discussie vatbare beslissingen neemt. U moet dit parlement meedelen op basis van welke criteria u beslissingen neemt. Bent u bereid om een adviescomité op te richten waarbij u mensen die de internationale criteria volgen, betreft bij uw besluiten ?

Ik vrees echter dat alles wat we in juli al voorspeld hadden, nu al uitkomt.(*Applaus bij CD&V*)

De heer Kris Van Dijck : Ik zal trachten om niet te veel te verwijzen naar de tussenkomst van collega Van den Brande. Ik kan zijn stellingen echter grotendeels onderschrijven.

Met de bijzondere wet van 12 augustus 2003 werd de bijzondere wet van 8 augustus 1980 gewijzigd. Met deze bijzondere wet werden de gewesten bevoegd voor de uitreiking van wapenlicenties.

Op het einde van augustus 2003 bevestigde de Vlaamse regering dat er geen juridisch en administratief om vergunningen toe te kennen voor de uit- en doorvoer van wapens.

In de commissie antwoordde u op 14 oktober letterlijk dat 'de aanvragen worden bij de federale overheidsdienst Economie ingediend. De ambtenaren van de federale overheidsdienst Economie bereiden de dossiers administratief en technisch voor en maken ze vervolgens over aan het Vlaams Gewest. De administratie Buitenlands Beleid van het Vlaams Gewest bereidt daarna het politiek advies voor.

Daartoe kan de Vlaamse administratie via een contactpunt binnen de federale overheidsdienst Buitenlandse Zaken de nodige informatie inwinnen om het land van de bestemming te toetsen aan de criteria van het federaal wetgevend kader dat vooralsnog van toepassing is. De dossiers worden daarna, voorzien van advies, door de administratie Buitenlands Beleid, overgemaakt aan mijn kabinet, en aan mij ter ondertekening voorgelegd.'

Er zijn echter nog een aantal obstakels. Hiervoor verwijs ik naar artikel 4 van de wet van 5 augustus 1991. Deze wet stipuleert heel wat criteria waaraan men moet voldoen om wapenuitvoer mogelijk te maken.

Bovendien wordt er rekening gehouden met de technische en economische capaciteit van het ontvangende land, met de legitieme behoeften van een land inzake veiligheid en defensie en de wenselijkheid deze te voldoen met zo gering mogelijke aanwending van menselijk en economische potentieel voor bewapening.

Het is duidelijk dat, om deze criteria duidelijk te kunnen toetsen, er nood is aan een objectieve informatie over de politieke, economische en militaire situatie in het land van bestemming.

Die informatie moet geleverd worden door ambtenaren of instanties met kennis van zaken over de situatie ter plaatse. Het is echter duidelijk dat Vlaanderen op dit ogenblik niet beschikt over deskundige ambtenaren of internationale contacten en netwerken. Vlaanderen heeft dus nog geen MI-5.

De Vlaamse regering heeft het probleem erkend en wilde daarom een protocol sluiten met de federale overheidsdienst Buitenlandse Zaken. Zo zou ze een beroep kunnen doen op het advies van diplomaten en netwerken.

Dit is trouwens ook de reden waarom de Vlaamse regering erop aandringt op de overdracht van in feitenvergaring gespecialiseerd ambtenaren. Zelfs dan zal er nog een beroep moeten gedaan worden op de kennis en inschatting van lokale vertegenwoordigers.

Het is ook duidelijk dat, zolang de Vlaamse administratie niet beschikt over eigen kennis en kunde om een tweede opinie te geven, het advies van de federale overheidsdienst Buitenlandse Zaken meer is dan een louter advies.

De meeste criteria laten weinig politieke speelruimte. Het lijkt dan ook moeilijk om, zonder een grondige motivatie, af te wijken van het advies van het federale ministerie van Buitenlandse Zaken.

Indien er dus iets fout loopt met de informatiedoorstroming van dit ministerie, rijst er dan ook een enorm probleem voor de toepassing van de huidige wapenexportwet. Het gevaar is immers reëel dat we dan terecht komen op het hellende vlak van politieke improvisatie.

Ambtenaren stellen immers zelf dat het risico bestaat dat 'adviezen op het regionale niveau, om economische redenen genegeerd zullen worden waardoor de internationale verbintenissen inzake mensenrechten die het land, door de jaren heen heeft aangegaan, de facto uitgehold zullen worden.' Wat blijft er nu dan nog over

van die verstrengde wapenwet ? Hebben we hier niet te maken met een nepregionalisering die ervoor moet zorgen dat bepaalde federale moeilijkheden gebannen worden ?

Nog alarmerender zijn de persberichten die ons melden dat er, binnen de Vlaamse regering, onenigheid is over economische belangen enerzijds en mensenrechten anderzijds. De wet van 1991 is hier nochtans heel duidelijk over. Artikel 4 bis, laatste paragraaf stelt duidelijk dat 'waar passend rekening gehouden mag worden met het effect op de economische, sociale, commerciële en industriële belangen van België', deze factoren geen invloed mogen hebben 'op de toepassing van in artikel 4 bepaalde criteria'. Mensenrechten kunnen dus nooit ondergeschikt zijn aan economische belangen.

Ten slotte zijn er ook de berichten dat de informatiedoorstroming van de minister naar haar collega's toe te laat of onvolledig zou zijn en dat de minister de gemaakte afspraken niet naleeft.

De minister moet over dit alles klaarheid scheppen.

Een situatie waarbij één minister, zonder deskundige onderbouw, eigenmachtig en volgens eigen politieke inzichten exportlicenties toestaat of weigert, is totaal onaanvaardbaar. Dit moet dan ook, alleen al in belang van het beeld dat het buitenland heeft van Vlaanderen, snel en dringend veranderen.

Is de minister van mening dat de samenwerkingsakkoorden het juridisch vacuüm zullen opvullen ?

Zullen, in de samenwerkingsakkoorden tussen de gewesten en de federale overheidsdiensten van Buitenlandse Zaken, steeds dezelfde criteria worden gehanteerd ?

Zal het advies over de toetsing van de mensenrechten in het land van bestemming, bindend zijn ?

In hoeverre denkt de minister dat het nodig is dat Vlaanderen over een eigen adviesverlenende dienst moet kunnen beschikken ?

Het is mijn grootste bekommernis dat we afhankelijk zijn van derden. Deze afhankelijkheid zorgt er echter voor dat we geen zekerheid hebben dat de afgeleverde exportlicenties in overstemming zijn met de vigerende wapenwet. (*Applaus*)

De heer Guy Sols : Bevinden we ons in een juridisch vacuüm ? Absoluut niet. Vlaanderen is al drie maanden bevoegd voor zijn wapenexport. Enkele maanden voor de overheveling werd de federale wapenwet nog aangepast aan de Europese gedragscode. Voorts bevat de aangepaste wapenwet duidelijke afspraken over de controle achteraf en de rapportering. Het Vlaams Parlement heeft al een ad-hoccommissie samengesteld om de rapporten te controleren en het decretale kader uit te bouwen.

De VLD wil de federale regels niet nogmaals verstrengen. De VLD is onder bepaalde voorwaarden voorstander van een vredesinstituut. Voor ons mag het instituut ook een forum of een instelling worden. Wij willen absoluut vermijden dat het vredesinstituut wapenexportlicenties vooraf controleert. Het instituut mag niet beslissen in plaats van de minister omdat wij voor het primaat van de politiek zijn. Wij willen geen nieuwe bureaucratische instelling zoals het Kinderrechtencommissariaat dat voor bijkomende lasten zorgt. Ten slotte vragen wij ons af of zo'n instituut geen schending is van de scheiding der machten. Wij zijn voorstander van een instelling die nadenkt over internationale relaties, documentatie verzamelt en voorlicht.

In het huidige economische klimaat mogen we de lat niet te hoog leggen. Een al te streng decreet of vredesinstituut zal onze industrie schade berokkenen. Wie wil dat Barco verhuist naar het Waalse Gewest ? Deze interpellatie worden niet op het goede moment en plaats gesteld. Ze horen thuis in de commissie ad hoc. De VLD zal een motie indienen.

De heer Johan Malcorps : Het Kinderrechtencommissariaat is geen bureaucratische instelling.

Niemand vraagt dat een vredesinstituut beslist, wel dat het advies kan geven. Volgens ons moet het vredesinstituut terdege rekening houden met de mensenrechten omdat die boven de economische belangen staan.

De heer Francis Vermeiren : De heer Sols heeft niet gezegd dat het Kinderrechtencommissariaat een bureaucratische instelling is. Maar het Vlaams Parlement mag zijn eigen werking toch in vraag stellen.

De heer Karim Van Overmeire : Op federaal niveau was men de discussies over de wapenwet blijkbaar danig beu dat men deze bevoegdheid tijdens de voorbije zomer haastig heeft overgeheveld naar de gewesten. De Vlaamse regering kreeg zo onvoorbereid een explosief dossier in handen.

Hoe is de verhouding tussen het Vlaamse en het federale niveau ? Volgens minister van Buitenlandse Zaken, Michel en Vlaams minister Ceysens is er een protocolakkoord afgesloten tussen de gewesten en Buitenlandse Zaken om een contactpunt op te richten. Uit recente krantenberichten blijkt echter dat het akkoord niet werd aanvaard. Is er een contactpunt ? Geeft het advies ?

Hoe zullen de zaken evolueren ? Vlaanderen kan ondergeschikt blijven aan het federale niveau. Onze beslissing hangt eigenlijk af van informatie die we krijgen van een federale dienst. Een andere mogelijkheid is de federale logica doortrekken waardoor de Vlaamse minister voor Buitenlandse Aangelegenheden instructies zouden kunnen geven aan de Belgische ambassades. Ten slotte kan Vlaanderen zijn eigen diplomatiek netwerk opzetten.

De Vlaamse pacifisten zullen hun pijlen voortaan op de Vlaamse wapenindustrie richten of wat daarvoor moet doorgaan. De Vlaamse wapenindustrie produceert immers hoogtechnologische componenten die ook burgerlijke doeleinden kunnen hebben. Voor ons zijn wapens geen economische producten zoals alle andere, maar de normen in de federale wet volstaan. De conflicten in het Gebied van de Grote Meren, Liberia, Soedan of Bosnië werden bovendien uitgevochten met machetes en geweren. Daarom moeten we vermijden dat onze hoogtechnologische bedrijven naar Wallonië te verhuizen.

Minister Ceysens zit niet bepaald in een comfortabele situatie. De institutionele situatie is nogal bizar. Ze moet rekening houden met de pacifistische vleugel van de meerderheid. Minister-president Somers schuift de zaak door naar het Vlaams Parlement, wat vaak wijst op onenigheid binnen de meerderheid. Ten slotte hoopte ze het dossier in alle stilte uit te stellen tot na de verkiezingen. Helaas wil mevrouw Els Van Weert, voorzitter van Spirit, dat het Vlaams Parlement onmiddellijk na nieuwjaar werk maakt van eigen regels en een vredesinstituut.

Ze zegt erbij dat de VLD in het parlement kleur zal moeten bekennen. Het interesseert ons vooral wat de stand van zaken is en hoe de situatie zal evolueren. Komt er een Vlaams wapendecreet ? Wordt er een eigen administratie opgericht ? Het wordt tijd dat men het Vlaams buitenlands beleid ernstig neemt en dat er duidelijkheid komt. Het Vlaams Blok zal een motie indienen. (*Applaus bij het VB*)

De heer Frans Ramon : De gewesten werden in augustus 2003 bevoegd voor de in-, uit- en doorvoer van wapens. Groen! was geen voorstander van die regionalisering.

Blijkbaar kent niet iedereen de procedure of ze wordt niet gevolgd. De minister van Economie beslist over de wapendossiers en kan er eventueel mee naar de regering komen. Ze is wel verplicht om haar beslissingen aan de andere ministers kenbaar te maken. Die kunnen schriftelijke vragen stellen om het beleid bij te sturen.

Op basis van welke criteria beslist de minister over een dossier ? Houdt ze rekening met de Europese code ? Op basis van welke criteria legt ze een dossier aan de regering voor ? Hoeveel tijd zit er tussen een beslissing en het meedelen van een lijst ? Is de informatie op die lijst voldoende om een oordeel te vormen ? Kunnen licenties voor leveringen wel worden herbekeken ?

We zijn ver verwijderd van de nagestreefde openheid inzake wapenexporten. Vlaanderen heeft de federale diplomaten nodig om een land door te lichten waarnaar wapens worden uitgevoerd. Wat als de diplomaten geen of een negatief advies geven ? Kan men dat zomaar naast zich neerleggen ? Kan de Vlaamse overheid opdracht geven aan federale diplomaten ? Momenteel is er geen Vlaams instrumentarium om de aanvragen te onderzoeken. Daarom moet er zo vlug mogelijk een Vlaams decreet komen met de volgende hoofdlijnen : een grotere strengheid en transparantie, betere controle en een begeleidende adviesrol voor het op te richten

vredeinstituut.

Zo leveren we geen wapens aan landen die het internationaal strafhof niet erkennen en niet aan privé-instanties. Er wordt ook geen materiaal geleverd als dat kan worden gebruikt in nucleaire wapensystemen. Verder moeten parlementsleden dossiers vooral kunnen beoordelen vanuit het al dan niet ethisch en moreel verantwoord zijn van de wapenexport.

Daarvoor moeten ze over de nodige informatie beschikken. Een lijst moet niet alleen het land van bestemming maar ook de bestemming aangeven. Parlementsleden moeten tevens bijzonder waakzaam zijn voor het spook van de economische compensaties. Ten slotte vinden we ons perfect in het voorstel van Spirit voor de oprichting van een vredesinstituut, dat niet alleen advies kan geven over wapenexportlicenties maar zich vooral kan bezighouden met niet militaire vormen van conflictoplossing en conflictpreventie.

De problemen zijn met de regionalisering niet opgelost. Daarom moeten we dringend werken maken van een nieuw decreet. (*Applaus bij CD&V, de VLD, sp.a, Groen! en VU&ID*)

De heer Jan Roegiers : Ik wil vooral de bezorgdheid van Spirit over de huidige stand van zaken uitdrukken. Tijdens de onderhandelingen voor de vorming van de federale regering werd een akkoord bereikt over de wapenexportlicenties naar de gewesten. Ook Spirit vroeg daarom, omdat we een beter en transparanter beleid met een hogere ethische standaard wilden voeren. We zijn daar totnogtoe niet in geslaagd.

Op 6 september heeft Spirit een voorstel van Vlaams wapendecreet en een voorstel betreffende de oprichting van een Vlaams Vredesinstituut ingediend. Op 24 september heeft Groen! eveneens een voorstel van wapendecreet ingediend. In de Septemberverklaring heeft de minister-president het Vlaams Parlement uitgenodigd om een decretale regeling tot stand te brengen. Minister Ceysens bevestigt die uitnodiging in de beleidsbrief Buitenlands Beleid. Totnogtoe zijn twee meerderheidspartijen daarop ingegaan.

Het voorstel van Spirit en dat van Groen! vormen een ideale vertrekbasis om de werkzaamheden van de commissie ad hoc Wapenhandel na nieuwjaar aan te vatten. De voorstellen bevatten voorwaarden, zoals onder meer de Europese Gedragscode, de eerbiediging van de mensenrechten, duurzame ontwikkeling. Verder vragen we in een voorstel dat een vredesinstituut wordt opgericht, dat de aangevraagde licenties kan toetsen aan ethische criteria, de fundamentele mensenrechten en basisvoorwaarden zoals democratie en de rechtsstaat.

Ook Spirit wil bijdragen tot een decretale regeling. Er zijn voorstellen ingediend, er is een commissie opgericht en we verwachten een eerste tussentijds rapport. Alle voorwaarden zijn vervuld om tot een Vlaamse regelgeving te komen.

Tot slot wil ik nog enkele belangrijke vragen stellen. Welke diensten adviseren de minister nu ? Ondervindt de minister daarbij tekortkomingen ? Zo ja, hoe kunnen die verholpen worden ? Hoeveel vergunningen heeft de minister geweigerd ? Wat waren de voornaamste redenen voor die weigeringen ? Naar welke landen is er al wapenexport vergund ? Is de minister bereid om zo snel mogelijk te overleggen met het parlement ? (*Applaus bij VU&ID*)

De heer André-Emiel Bogaert : Sinds augustus is er een politiek vacuüm. Een eigen wetgeving was nochtans een onderdeel van het akkoord. Ook op Vlaams niveau dreigen er commerciële, ethische en economische problemen. Laat ons echter niet overdrijven : de belangrijkste aspecten zijn federaal gebleven.

Ik ben het niet eens met de kritiek van de ministers Sannen en Landuyt op minister Ceysens. De Vlaamse regering heeft immers zelf besloten dat minister Ceysens beslist over de dossiers en alleen een meldingsplicht heeft. Pas als er een decretale basis is, kan die situatie veranderen. Ik hoop trouwens op een grondig en ethisch debat.

Het Uitgebreid Bureau heeft eerst de commissie voor Economie en nadien een commissie ad hoc bevoegd gemaakt voor de wapenexport, maar zolang er geen decretale basis is kunnen er geen dossiers behandeld worden. Minister Ceysens is niet verplicht het parlement haar beslissingen voor te leggen. Daarom moet er zo snel mogelijk een decreet goedgekeurd worden.

Ik wens de minister veel moed toe want haar collega's hebben haar in een moeilijke situatie gebracht.
(*Applaus bij VU&ID*)

Minister Patricia Ceysens : Het stoort me dat een voormalige minister-president doelbewust verkeerde informatie geeft over een delicate aangelegenheid.

De heer Luc Van den Brande : Als de minister een dergelijke toon wil hanteren om te antwoorden op mijn zakelijke interpellatie, wens ik haar veel succes.

Minister Patricia Ceysens : Dank u.

Op 1 september werd Vlaanderen bevoegd voor de wapenlicenties. De federale wet blijft echter van kracht. Er is dus nooit een juridisch vacuüm geweest. De federale wet bevat de Europese gedragscode.

De Vlaamse regering maakt voor de overdracht een delegatiebesluit dat mij het mandaat geeft om vergunningen af te leveren namens de Vlaamse regering. Daarenboven neemt ze op in haar huishoudelijk reglement dat ik periodiek, post factum en vertrouwelijk alle leden van de regering in kennis stel van de afgeleverde vergunningen.

Om de continuïteit te waarborgen is er voortdurend overleg geweest met de federale regering. Er zijn afspraken gemaakt met de federale overheidsdiensten Economie en Buitenlandse Zaken over de volgende overgangprocedure. De dossiers worden ingediend bij de federale overheidsdienst Economie. Die kijkt na of de dossiers onder de wet vallen. Zo ja, worden ze doorgestuurd naar de Vlaamse administratie Buitenlands Beleid. Daar maakt men een politiek advies op basis van de landenfiches, de internationale verdragen en de afspraken met internationale instellingen. Als dat niet volstaat, wordt geen advies maar feitelijke informatie gevraagd aan het contactpunt Buitenlandse Zaken. Dat spreekt namens de federale ambassades en de federale administratie Buitenlands Beleid. Het advies is een Vlaamse bevoegdheid. In 1995 werd er inderdaad een samenwerkingsakkoord afgesloten dat mij toelaat om voor onze bevoegdheden rechtstreeks contact te hebben met het posthoofd.

De Vlaamse administratie Buitenlands Beleid toetst de aanvraag aan de criteria van artikel 4 van de federale wet. Een vergunning wordt geweigerd als ze strijdig is met onze externe belangen, internationale doelstellingen en internationale verplichtingen of de nationale veiligheid van bevriende landen. Een vergunningsaanvraag wordt ook verworpen als er voldoende aanwijzingen zijn dat in het land van bestemming de uitvoer of doorvoer bijdraagt tot een klaarblijkelijke schending van de mensenrechten, onder meer de inzet van kindsoldaten in het geregeld leger; dat de uitvoer gewapende conflicten in het land of tegen een ander land uitlokt of verlengt; dat het bijdraagt tot terrorisme en internationaal georganiseerde criminaliteit. Ook als er een gevaar op afwending bestaat of als het land bewezen heeft de clause van niet-wederuitvoer niet na te leven.

We houden ook rekening met de technische en de economische capaciteiten van het ontvangende land en bovendien met zijn legitieme behoeften inzake veiligheid en defensie. Daarin speelt een zo gering mogelijke aanwending van menselijk en economisch potentieel voor bewapening ook een rol.

De administratie Buitenlands Beleid doet deze toets voor iedere aanvraag. Pas daarna onderteken ik het dossier.

Artikel 17 legt de regering op om ieder jaar bij het Vlaams Parlement uitvoerig verslag uit te brengen over de toepassing van de wapenhandelwet.

Bijkomend moet de regering een zesmaandelijks gedetailleerd verslag opmaken over de verstrekte en de geweigerde vergunningen. Op 1 maart 2004 moet een dergelijk verslag de eerste keer ter tafel liggen. Ik wil het zelfs vroeger indienen; ik heb niets te verbergen.

Wij vragen dat er zorgvuldig gekeken wordt naar deze bijzondere opvolgingscommissie. Bij de bespreking van

de federale wet had men vooropgesteld dat geen informatie zou worden meegedeeld waardoor ondernemingen schade zouden kunnen lijden. Vakbonden en werkgevers vroegen absolute discretie om het voortbestaan van de beroepsactiviteit en de werkgelegenheid in de sector niet in gevaar te brengen. Ik vraag met aandrang deze bezorgdheid te respecteren.

Wij willen heel graag in de commissie komen debatteren over de ingediende voorstellen. Wanneer een federale aangelegenheid een regionale bevoegdheid wordt, moeten de wetten daarover hertaald worden in een Vlaams decreet. De federale wet scheidt een zeer streng maar rechtvaardig kader om ethisch en duurzaam te ondernemen in Vlaanderen.

Over het vredesinstituut ben ik heel formeel : ik kan geen overtreding van de scheiding der machten dulden.
(Applaus bij de VLD)

De heer Luc Van den Brande : Dit is een belangrijk dossier, ook voor de toekomst, tenzij vanuit groene hoek de vraag zou komen de aangelegenheid te herfederaliseren. Maar tot dusver heb ik daar nog niets over gehoord.

De minister ging in haar antwoord in op een aantal criteria, waarbij ze een aantal artikelen van diverse wetten en wetswijzigingen voorlas. Ze gaf ons echter geen antwoord op de gestelde vragen.

De kern van mijn vraag was of de minister over de nodige elementen beschikt om de criteria te hanteren en om de feitelijkheid te toetsen aan wat in de federale wetten staat. De uitwerking van een eigen instrument had de overheveling van de bevoegdheid moeten voorafgaan. Dat was bij de overheveling van andere departementen een evidentie.

Heeft de minister, bij gebrek aan protocollen en akkoorden, de voeding, de impact en de nodige gegevens om te oordelen over wat met deze licenties verder gebeurt ? Ik vraag niet naar individuele dossiers. Ik hoop dat daarover verder gedebatteerd zal worden, hoewel vandaag nog niet heel duidelijk is hoe en wanneer dat zal gebeuren.

De voorzitter : Ik roep midden januari voor het eerst de commissie samen.

De heer Luc Van den Brande : Gaat het hierbij om een opvolgingscommissie ad hoc, die te maken zal krijgen met informatie betreffende beslissingen die al genomen zijn, of zal het eerder over de basis van een decretaal kader gaan ?

Ik kan uit het antwoord van de minister niet opmaken of ze voldoende elementen heeft. De minister verwees ook naar het contactpunt. Federaal werd bepaald dat dit een buitenlands persoon, een eigen diplomaat of een eigen ambtenaar van Buitenlandse Zaken kan zijn. Ik weet zeker dat een aantal elementen uit argwaan niet worden doorgespeeld. Waarop baseert de minister haar beslissingen dan ? De minister verwijst wel naar het algemeen samenwerkingsakkoord, maar dat is onvoldoende. In het kader van het Sint-Michielsakkoord werden gemeenschappelijke voorwaarden tot buitenlandse betrekkingen vastgelegd : niet alleen respect voor de mensenrechten en het bestaan van niet opgeschorte diplomatieke betrekkingen, maar ook informatieplicht behoren tot die voorwaarden. De wapenexport zit daar niet in vervat.

Ik ga mijn tien vragen niet herhalen. Maar ik heb niet gehoord hoeveel beslissingen de minister genomen heeft, noch of er buiten haar kabinet een instantie is die weet welke dossiers goed- of afgekeurd werden. Ik heb ook niet gehoord wat de minister precies meedeelt aan haar collega's.

Het parlement moet daarover duidelijkheid krijgen. Ook over de federale regelgeving heb ik niets gehoord. Nochtans had ik gevraagd of het niet verstandig zou zijn om, bij gebrek aan een decretaale basis, een adviescomité te installeren. Daarin is de heer Michel fatsoenlijker dan de Vlaamse regering : hij zorgt ervoor dat bij de besluitvorming een adviescomité functioneert dat niet enkel samengesteld is uit mensen van het Buitenlands Beleid.

Ik vind het jammer dat het nieuw decretaal kader er nog niet is. Ik had verwacht dat ik hier vandaag een

antwoord op mijn vragen zou gekregen hebben. Vermits dat niet het geval is, zullen we een motie indienen. *(Applaus bij CD&V)*

De heer Kris Van Dijck : Ik heb begrepen dat de Vlaamse administratie Buitenlands Beleid de aanvraag toetst aan een aantal criteria. De vraag blijft op welke bronnen die toetsing gebaseerd is. Op dat vlak lopen de afspraken met de federale regering blijkbaar spaak.

De heer André-Emiel Bogaert : De minister voert het delegatiebesluit uit. Hier is dus geen sprake van onbehoorlijk beleid. Wel is de perceptie ontstaan dat de federale regering in augustus iets heeft gegeven aan de gewestelijke regering en dat het parlement buitenspel staat.

Het parlement stelt dat dringend werk moet worden gemaakt van een decretale basis. Ik hoop dat er over de werkzaamheden in de commissie, waar vertrouwelijkheid zal heersen over de bedrijven, ook een vorm van openheid zal bestaan.

Nu krijgt men de indruk dat het federale systeem blijft bestaan en dat alleen veranderd is dat de dossiers voortaan door een Vlaams minister worden ondertekend. Dat was niet de bedoeling van de overdracht. Ik doe een oproep om dit politieke vacuüm zo snel mogelijk op te vullen.

De heer Karim Van Overmeire : Minister Michel antwoordt op mijn schriftelijke vraag dat over een ontwerp van protocol werd onderhandeld tussen Buitenlandse Zaken en de drie gewesten. Op basis van dit protocol zou Buitenlandse Zaken een contactpunt aanwijzen. Nu verneem ik dat het protocolakkoord niet aanvaard werd op het Overlegcomité. Op welke basis gebeurt de informatiedoorstroming dan ?

Minister Patricia Ceysens : Een aantal onduidelijkheden werd blijkbaar al opgehelderd. Er is een wet en bijgevolg is er geen juridisch vacuüm. Het is duidelijk geworden dat er criteria zijn, die veel aandacht besteden aan de mensenrechten. Ik heb ook verduidelijkt waar we de informatie halen : uit de landenfiches, bij de internationale organisaties en bij het contactpunt.

We hebben het protocol niet formeel willen ondertekenen omdat we niet aanvaarden dat we geen middelen krijgen voor het uitoefenen van deze bevoegdheid. De afspraken die we hebben gemaakt met de Federale Overheidsdienst (FOD) Economie en met de FOD Buitenlandse Zaken werken echter in de praktijk. We onderhandelen nog altijd over de overheveling van deze mensen. Zolang we die niet hebben verkregen, ondertekenen we het protocol niet.

De heer Karim Van Overmeire : De minister is toch niet echt duidelijk. Ze zegt dat er goed wordt samengewerkt en dat ze blij is met de informatie waarover ze kan beschikken. Er is echter geen protocol. Voor een dergelijk belangrijk dossier is dit wel een zeer zwakke basis.

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heer Van den Brande, de heren Penris en Van Goethem en de heer Roegiers werden tot besluit van deze interpellaties met redenen omklede moties aangekondigd.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

Voorstellen en algemene aanbevelingen uit het Jaarverslag 2002 van de Vlaamse Ombudsdienst

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van resolutie van mevrouw Van Hecke en de heren Peeters,

Stassen, Lauwers en Denys betreffende de voorstellen en de algemene aanbevelingen uit het Jaarverslag 2002 van de Vlaamse Ombudsdienst.

De bespreking is geopend.

De heer Jos Geysels, verslaggever : Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Het voorstel neemt een aantal aanbevelingen over uit het jaarlijkse verslag van de Vlaamse Ombudsdienst.

Het Vlaams Parlement heeft de knoop doorgemaakt in het dispuut tussen de Vlaamse regering en de Vlaamse Ombudsdienst. Het is van oordeel dat de Vlaamse Ombudsdienst kennis mag krijgen van de inhoud van beslissingen om de voorbereiding van een procedure van minnelijke schikking mogelijk te maken.

We vragen ook dat de Vlaamse regering met de federale overheid zou onderhandelen om tijdens de behandeling van de klacht de schorsing te krijgen van gerechtelijke en administratieve procedures, opnieuw om de minnelijke schikkingen te bevoordelen. We vragen aandacht voor de moeilijk bereikbare doelgroepen. De inspanningen voor het e-government mogen niet ten koste gaan van de communicatie met mensen die geen toegang hebben tot dat medium. Het is positief dat men de achterstand in de behandeling aan het wegwerken is. Nog belangrijker is het evenwel dat er structurele maatregelen worden genomen om te voorkomen dat er een achterstand ontstaat. Als de regering taken overdraagt aan de lokale overheden, moet ze ook de nodige middelen vrijmaken om deze overheden daarbij te ondersteunen.

We vragen dat de regering aan deze punten aandacht besteedt en dat ze ons volgend jaar informeert over haar inspanningen ter zake.

De voorzitter : De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

Actieplan van de Staten-Generaal van Burgemeesters en Schepenen Halle -Vilvoorde

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Peeters, Vermeiren, Glorieux, Van Rompuy en Van Vaerenbergh ter ondersteuning van het actieplan van de Staten-Generaal van Burgemeesters en Schepenen Halle -Vilvoorde.

De bespreking is geopend.

De heer Guy Sols, verslaggever : Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Het taalbeeld in Vlaanderen is afhankelijk van de taalwetgeving, maar vooral van de samenstelling van de bevolking en van haar houding tegenover het gebruik van de taal. In Vlaanderen bestaat er een goede taalwetgeving en een goede houding tegenover het gebruik van de taal.

Slechts in één gebied doen zich problemen voor, namelijk in Halle-Vilvoorde. Hoewel dit arrondissement ingedeeld is bij het eentalige Nederlandstalig gebied, bij het Vlaamse gewest en bij de provincie Vlaams-Brabant, blijft het taalstatuut er dubbelzinnig, omdat het in een aantal andere situaties één geheel vormt met Brussel, namelijk bij de Europese en de federale verkiezingen, inzake het gerechtsapparaat en inzake de organisatie van de politie.

Dat leidt niet alleen tot problemen met de kwaliteit van de dienstverlening, maar ook tot verwarring in de beeldvorming. Het is onduidelijk of Halle-Vilvoorde eenzelfde taalstatuut heeft als Brussel dan wel een verschillend.

Halle-Vilvoorde bevat zes faciliteitengemeenten die in feite een veralgemeende tweetaligheid toepassen, in strijd met de taalwetgeving. Ook dit zorgt voor verwarring bij de minder goed geïnformeerde inwoners.

De splitsing van het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde voor de verkiezingen en voor gerechtelijke aangelegenheden en zelfs de afschaffing van de taalfaciliteiten zal de toestand wellicht niet onmiddellijk verbeteren. Het is wel een noodzakelijke voorwaarde voor een goed taalstatuut en voor een goede taalhouding bij de bevolking.

Op dit ogenblik zijn dit de feiten : we leven in een federale staat. Halle-Vilvoorde behoort tot het Vlaamse Gewest, het Nederlandstalig taalgebied en de provincie Vlaams-Brabant. Voor de federale parlementsverkiezingen en de Europese verkiezingen behoort het tot de tweetalige kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde.

Het bestaan van het tweetalige kies- en gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde is echter in strijd met de Grondwet. Die spreekt immers duidelijk van een bestuurlijke indeling in taalgebieden en provincies.

In dit land heeft men het ook vaak over federale loyaliteit. Dat impliceert dat men de wetten die goedgekeurd zijn met een bijzondere meerderheid naleeft en de taalkundige eigenheid en grenzen van territoriale entiteiten eerbiedigt.

De huidige regeling is ook een schending van het gelijkheidsbeginsel. Franstaligen hebben immers niet de mogelijkheid om voor Vlaamse lijsten te stemmen en kiesgerechten van de gemeenten buiten het arrondissement Halle-Vilvoorde kunnen niet voor Franstalige lijsten kiezen. Ten slotte druist de huidige regeling in tegen het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Het Vlaams Parlement heeft herhaaldelijk gevraagd om de splitsing van het kies- en gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde gevraagd.

Deze vraag werd ook opgenomen in de Vlaamse regeringsverklaring. Alle Vlaamse partijen die deel uitmaken van de huidige federale regering hebben deze vraag trouwens ook opgenomen in hun verkiezingsprogramma.

Iedereen uit het arrondissement Halle-Vilvoorde vraagt zich af hoe het mogelijk is dat het aantal Franstalige stemmen in het kanton Lennik van 0.5 procent tot 8 procent toenam. Dit komt omdat bij de meest recente federale verkiezingen ook Belgen die in het buitenland verblijven hun stem mochten uitbrengen. Het eentalig kanton Lennik kreeg alle stemmen van in het buitenland verblijvende Franstalige Belgen te verwerken. Een dergelijke toestand is onhoudbaar geworden.

Onder druk van de bevolking willen de burgemeesters van Halle-Vilvoorde de splitsing van het kies- en gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde bewerkstelligen.

Het voorliggende voorstel van resolutie vraagt enkel om de actie van deze burgemeesters te steunen. De huidige toestand is immers in tegenspraak met de Grondwet en een aantal rechtsprincipes.

Verder vraagt men het Vlaams Parlement om solidair te zijn met deze burgemeesters, schepenen en gemeenteraadsleden zodat men een splitsing kan bewerkstelligen.

Ten slotte vraagt men ook dat de Vlaamse regering zich achter deze splitsingseis zou scharen. Het ogenblik is rijp. Momenteel is men immers volop bezig met de organisatie van de komende verkiezingen. De materie leeft bij de bevolking en zou, naar analogie met het dossier van de nachtvluichten, wel eens aanleiding kunnen geven tot ernstige conflicten. (*Applaus*)

De heer Francis Vermeiren : Vooreerst betreur dat ik de heer Peeters hier niet aanwezig is. Hij ligt immers aan de basis van dit initiatief en dit voorstel van resolutie.

Alle burgemeesters van het arrondissement Halle-Vilvoorde en alle partijen hebben duidelijk beklemtoond dat de huidige, bestaande regeling in strijd is met het feit dat dit arrondissement behoort tot het Vlaamse Gewest,

het Nederlandstalig taalgebied en de provincie Vlaams-Brabant.

Verder klaagt deze resolutie ook de manifeste schending van het gelijkheidsbeginsel aan. In het eentalige Franstalige taalgebied kunnen immers geen Vlaamse kieslijsten ingediend worden.

De niet-splitsing van het kies- en gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde is nefast voor iedereen. De Franstalige inwoners van Halle-Vilvoorde zouden zich beter inburgeren, stoppen met alle communautaire scherpelijperij en ijveren voor de totstandkoming van een grotere welvaart.

Deze regio blijft immers lijden onder deze, al meer dan veertig jaar durende, discussie. Het is dus belangrijk dat er initiatieven genomen worden. Ik verwijs hierbij naar de meest recente Vlaamse regeerverklaring en naar de verklaringen van de huidige en de vorige minister-president. De minister-president moet demarches ondernemen bij de huidige federale minister van Binnenlandse Zaken. Door de uitspraak van het Arbitragehof moet dit dossier vooruit.

Ik zal er, samen met de VLD-fractie, dan ook alles aan doen om vooruitgang te boeken in dit dossier. De zaak heeft lang genoeg geduurd. Over alle partijgrenzen heen moeten we solidair zijn. (*Applaus bij VLD en sp.a*)

De heer Joris Van Hauthem : Er doet zich iets merkwaardigs voor. Vanmorgen verklaarden een aantal sprekers in de commissie voor Institutionele Hervormingen immers dat het Vlaams Parlement zich enkel mocht bezighouden met die materies waarvoor het bevoegd is. Nu wil men zich hier toch buigen over een materie die niet tot onze bevoegdheid behoort maar die toch onze belangen raakt.

Het Vlaams Blok, dat dit voorstel van resolutie niet mocht ondertekenen, zal het uiteraard steunen. Het kies- en gerechtelijke arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde is een anomalie.

De kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde bestaat al veertig jaar. De Vlaamse Beweging pleit al dertig jaar voor de splitsing ervan. Ook de Vlaamse regering, het Vlaams Parlement, de bestendige deputatie en de provincieraad van Vlaams-Brabant staan achter deze eis omdat het niet kan dat Franstalige partijen stemmen halen in een eentalig Nederlandstalig gebied. Toch slaagt het federale parlement er niet in de kieskring en het gerechtelijke arrondissement te splitsen. Het is een schande dat we daar na zoveel jaren nog over bezig zijn.

In dit voorstel van resolutie wordt niet alleen een standpunt weergegeven, maar ook een belofte gedaan. De Vlaamse partijen moeten op federaal niveau het wetsvoorstel terzake goedkeuren. De Vlaamse regering moet haar regeerakkoord uitvoeren : de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en het gerechtelijk arrondissement Brussel worden voor de volgende Europese verkiezingen gesplitst.

De heer Vermeiren is ervan overtuigd dat minister-president Somers werk zal maken van deze eis. De vorige minister-president, de heer Dewael, werd echter ook gelooft omdat hij deze eis in het regeerakkoord had opgenomen. Nu hij federaal minister van Binnenlandse Zaken is, is hij dat blijkbaar vergeten. Op 24 oktober keurde de federale ministerraad immers een wetsontwerp goed. De verkiezingen voor het Europees parlement zullen gebaseerd zijn op een Frans en een Nederlands kiescollege en op drie kieskringen : de Vlaamse, Waalse en Brussel-Halle-Vilvoorde. Minister Dewael had nochtans de kans om het Vlaamse regeerakkoord uit te voeren.

Voor de indieners van dit voorstel van resolutie zijn de Europese verkiezingen de lakmoesproef. Ofwel is dit voorstel een vrijblijvende verklaring, ofwel maken de indieners van alle mogelijkheden gebruik om het te realiseren.

Als het gelijkheidsbeginsel geschonden is, kunnen ze naar het Arbitragehof stappen. Als het wetsontwerp tot organisatie van de Europese verkiezingen wordt goedgekeurd, kan het Vlaams Parlement een belangenconflict inroepen. De gemeenschapssenatoren kunnen zich er alvast tegen verzetten. (*Applaus bij het VB*)

De heer Francis Vermeiren : Wij zullen er bij de huidige en de vorige minister-president op aandringen het regeerakkoord uit te voeren. Wij willen zaken realiseren. De heer Van Hauthem wil polemiseren.

De heer Joris Van Hauthem : De Europese verkiezingen worden de lakmoesproef. Dat hebben de indieners van dit voorstel bepaald, maar ik merk dat ze het nu al afzwakken.

De heer Eric Van Rompuy : Als dit voorstel van resolutie ernstig wordt genomen, is het een tijdbom onder de federale regering. Dit voorstel steunt het actieplan van de Staten-Generaal van de burgemeesters. Ze zullen de Europese verkiezingen niet organiseren als de kieskring dan nog niet gesplitst is. Als de indieners niet van plan zijn dit voorstel van resolutie ernstig te nemen, kunnen ze het beter intrekken. We spreken af op 1 april.

Ik vrees alleen dat de indieners dan zullen zeggen dat ze het anders bedoeld hebben. Op de vijfde verjaardag van vzw De Rand beweerde de heer Dewael ook dat de VLD niet tot de federale regering zou toetreden als de faciliteiten niet werden afgeschaft. Misschien kan de heer Van Eyken eens uitleggen hoe de ministers Dewael en Verhofstadt de Franstaligen zo ver zal krijgen. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Francis Vermeiren : Wij nemen de zaak meer au sérieux dan dat het de jongste veertig jaar is gebeurd. Ik heb er evenwel problemen mee om burgerlijk ongehoorzaam te zijn. Het is duidelijk dat ik me aan de eed van burgemeester zal houden en naar wettelijke middelen zal zoeken..

De heer Christian Van Eyken : Men zegt voortdurend dat alle burgemeesters van de rand rond Brussel achter het actieplan staan. Geen enkele burgemeester van de zes facilitéitengemeenten, die toch behoren tot Vlaams-Brabant, heeft het plan echter besproken of goedgekeurd.

Ik zal het voorstel van resolutie dan ook niet steunen. Ik ben ervan overtuigd dat de Franstaligen in mijn gemeente ook voor Franstalige lijsten moeten kunnen stemmen.

De heer Stefaan Platteau : Het college van burgemeester en schepenen van mijn gemeente staat volledig achter de actie maar we hebben duidelijk gezegd dat we niet meedoen aan burgerlijke ongehoorzaamheid. We hebben een eed afgelegd en we hebben respect voor de instellingen. De huidige situatie is niet grondwettelijk, niet wettelijk en schendt het gelijkheidsbeginsel. De situatie kan niet voortbestaan zoals dat nu al veertig jaar het geval is.

De heer Joris Van Hauthem : Ondanks het feit dat de huidige situatie niet grondwettelijk en niet wettelijk is, gaat u toch niet de wet overtreden. U weet dat burgemeesters een bepaalde macht hebben. Als ze in groep burgerlijk ongehoorzaam zijn, wordt dat een politiek feit. Op die manier zijn bijvoorbeeld de talentellingen afgeschaft.

De heer Stefaan Platteau : We leven in een rechtsstaat. Het is niet omdat bepaalde zaken niet correct zijn, dat men andere onwettelijkheden moet toepassen. Burgerlijke ongehoorzaamheid ondermijnt systematisch de rechtsstaat. We willen de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde, maar niet ten koste van de burgerlijke ongehoorzaamheid.

De heer Eric Van Rompuy : Denkt u echt dat de ministers Verhofstadt en Dewael de volgende drie maanden gaan vechten voor de splitsing van de kieskring ?

De heer Stefaan Platteau : Premier Verhofstadt zal daarvoor op zijn manier ijveren, binnen de rechtsstaat en volgens de rechtsregels.

Kan de heer Van Eyken zeggen wie Franstalig is ? Welke norm gebruikt men daarvoor ? Het is zeer moeilijk om een definitie van een Franstalige te geven en daarop een percentage te plakken. Ik stel vast dat de Franstaligen in Dilbeek gelukkig zijn en de wet respecteren.

De voorzitter : De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

EXPERTENCOMMISSIE VOOR OVERHEIDSCOMMUNICATIE

Benoeming van de leden

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de benoeming van de leden van de Expertencommissie voor Overheidscommunicatie.

De lijst met de door de fracties voorgedragen kandidaten werd in de zaal rondgedeeld.

Van twee kandidaten ontbreken nog sommige documenten waaruit moet blijken dat zij aan de benoemingsvoorwaarden voldoen. Ik stel voor die kandidaten te benoemen onder voorbehoud van indiening van die documenten met dien verstande dat zij zolang niet aan de vergaderingen van de Expertencommissie voor Overheidscommunicatie kunnen deelnemen.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Er zijn geen andere voorstellen.

Aangezien het aantal kandidaten het aantal toe te wijzen mandaten niet overtreft, verklaar ik de volgende dames en heren benoemd tot lid van de Expertencommissie voor Overheidscommunicatie :

de heer Paul De Baere (onder voorbehoud)

de heer Dirk Selleslagh (onder voorbehoud)
de heer Herman Van Pelt

de heer Jean Vrijssen
de heer Hubert Cornelis

de heer Laurent Panneels
de heer Frank Thevissen
de heer Pierre Van Brabant
de heer Luc Lamine

de heer Louis Van Roy
N.

mevrouw Veerle Vivijs
mevrouw Mieke De Clercq

de heer Dirk Mampaey
mevrouw Elsa De Pooter (onder voorbehoud)

Ik stel voor dat ik het voorzitterschap van de Expertencommissie voor Overheidscommunicatie waarneem met raadgevende stem totdat zij een voorzitter heeft verkozen.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : De Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken vraagt om het voorstel van resolutie van de heren Van den Brande, Van Rompuy, Caluwé en Sauwens en mevrouw Grouwels betreffende het ontbreken van een Vlaams programma staats Hervorming in het federaal regeerakkoord van 8 juli 2003 en de daaruit volgende noodzaak om een dialoog van gemeenschap tot gemeenschap tot stand te brengen, toe te voegen aan de agenda van de plenaire vergaderingen van donderdag 18 december 2003.

Is het Parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

Voorstellen en algemene aanbevelingen uit het Jaarverslag 2002 van de Vlaamse Ombudsdienst

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van mevrouw Van Hecke en de heren Peeters, Stassen, Lauwers en Denys betreffende de voorstellen en de algemene aanbevelingen uit het Jaarverslag 2002 van de Vlaamse Ombudsdienst.

Het voorstel van resolutie wordt, wat de gemeenschapsaangelegenheden betreft, eenparig door de 113 aanwezige leden en, wat de gewestaangelegenheden betreft, eenparig door de 109 aanwezige leden aangenomen.

Actieplan van de Staten-Generaal van Burgemeesters en Schepenen Halle -Vilvoorde

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Leo Peeters, Francis Vermeiren, Eloi Glorieux, Eric Van Rompuy en Etienne Van Vaerenbergh ter ondersteuning van het actieplan van de Staten-Generaal van Burgemeesters en Schepenen Halle -Vilvoorde.

– *Het voorstel van resolutie wordt met 113 stemmen tegen 1 aangenomen.*

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op dinsdag 16 december 2003 om 10 uur en 14 uur, op woensdag 17 december 2003 om 10 uur en 14 uur en op donderdag 18 december 2003 om 10 uur en 14 uur. (*Instemming*)

– *De vergadering wordt gesloten om 17.45 uur.*

AANWEZIG

Wilfried Aers, Sonja Becq, Jos Bex, André-Emiel Bogaert, Mathieu Boutsen, Louis Bril, Jozef Browaeys, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Marc Cordeel, Carlo Daelman, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Veerle Declercq, Dirk De Cock, Frans De Cock, Niki De Gryze, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Claudine De Schepper, Bart De Smet, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Vera Dua, Jaak Gabriels, Gisèle Gardeyn-Debever, Sven Gatz, Jean Geraerts, Jos Geysels, Brigitte Grouwels, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Koen Helsen, Margriet Hermans, Dirk Holemans, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Boudewijn Laloo, Jan Laurys, Herman Lauwers, Julien Librecht, Marcel Logist, Jan Loones, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Johan Malcorps, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, André Moreau, Flor Ory, Jan Penris, Jean-Paul Peuskens, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Didier Ramoudt, Jan Roegiers, Freddy Sarens, Cis Schepens, Eddy Schuermans, Guy Sols, Jos Stassen, Steve Stevaert, Felix Strackx, Lucien Suykens, Jacques Timmermans, Bruno Tobbyack, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Riet Van Cleuvenbergen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Walter Vandenbossche, Chris Vandenbroeke,

Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Ria Van Den Heuvel, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Jan Van Duppen, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Ingrid van Kessel, Gilbert Vanleenhove, Jef Van Looy, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Etienne Van Vaerenbergh, Erna Van Wauwe, Josée Vercammen, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Miel Verrijken, Bob Verstraete, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Paul Wille, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Hilde De Lobel, Anny De Maght-Aelbrecht, Marijke Dillen, Eloi Glorieux, Johan Sauwens : gezondheidsredenen ;

Ilse Van Eetvelde : familieverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Johan Demol, Leo Peeters.